

KHỎI BỆNH SAU KHI RƯỚC MÌNH THÁNH CHÚA

Ngày 24-4-1845, Cha Lambert, Linh Mục Giám Đốc Tiểu Chủng Viện Versailles, cách thủ đô Paris 14 cây số, viết bản tường trình gửi đến Đức Giám Mục Versailles. Bản tường trình ghi lại cuộc khỏi bệnh lạ lùng của tiểu chủng sinh Pierre Renauld xảy ra vào chính lúc rước Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Trọng kính Đức Cha,

Từ hai năm nay, chú Pierre Renauld bị chứng đau tim kinh niên. Mặc dầu hết sức chữa trị, bệnh tình vẫn không thuyên giảm. Gần đây cơn bệnh gia tăng

cách trầm trọng khiến 2 mắt bị mù. Con liền quyết định đưa chú đến nhà thương Versailles. Ngày 14-4-1845, trước khi nhập viện, Pierre Renauld xin tham dự Thánh Lễ với Cộng Đoàn để được rước lễ lần cuối cùng nơi nguyện đường của Tiểu Chủng Viện. Pierre Renauld xin dự lễ và rước lễ với 2 ý nguyện. Thứ nhất, rước lễ trước với tư cách là thành viên Hội Thánh Tâm, mà Lễ mừng sẽ được tổ chức sau đó. Thứ hai, rước lễ để xin Đức Chúa GIÊSU KITÔ ban thêm sức mạnh hầu có thể đương đầu với việc chữa trị báo hiệu nhiều nguy hiểm và cam go.

Pierre được đưa vào nhà nguyện để tham dự Thánh Lễ cùng với Cộng Đoàn. Chú cẩn thận mang trên mình Ảnh thánh và dây đeo của Hội Thánh Tâm. Vào lúc rước lễ, người y tá đến cầm tay Pierre để dẫn lên bàn rước lễ. Con đặt Mình Thánh Chúa trên lưỡi chú. Rồi con tiếp tục cho nhiều người khác rước lễ và kết thúc Thánh Lễ như thường lệ.

Bước vào Phòng Mặc Áo, con vừa ngạc nhiên vừa vui mừng khôn kể xiết khi trông thấy Pierre tự mình bước xuống 6 bậc cấp của nhà nguyện, chạy ào đến rơi vào vòng tay con và ôm chặt lấy con. Chia sẻ niềm tri ân và nỗi thán phục của Pierre, con cũng dần dựa nước mắt không kém gì Pierre. Con âu yếm hỏi:

- Con cảm nghiệm gì và điều gì xảy đến cho con vậy? Con lại được trông thấy rồi phải không?

Pierre cảm động trả lời:

- Vâng thưa Cha đúng thế. Khi con quì nơi bàn thánh chờ đợi đến phiên được rước lễ, con nghe một tiếng nói hỏi con: "Con tin không? Con tin không?" Con đáp: "Lạy Chúa, con tin Chúa có thể làm phép lạ. Chúa đã để con bị mù, giờ đây Chúa cũng có thể cho con được sáng mắt". Ngay lúc Mình Thánh Chúa chạm đến lưỡi con, con cảm thấy choáng váng: con thấy rồi lại không thấy gì cả. Vì con quì yên bất động nên người y tá chạm nhẹ vào người con, báo hiệu cho con biết phải đứng lên. Vào lúc đó, con trông thấy rõ ràng các bậc cấp của bàn thờ. Khi quay người lại, con trông thấy cái băng ghế và con tự động tiến về

ghế ngồi, không cần nhờ người y tá giúp đưa đi. Trên băng ghế có nhiều sách. Con cầm lấy một cuốn và mở ra xem thử con trông thấy ở mức độ nào. Đó là cuốn **Gương Đức Chúa GIÊSU KITÔ** tức là cuốn **GƯƠNG PHÚC** với chữ viết thật nhỏ. Trong sách cũng có gần nhiều tờ giấy khác, đặc biệt có tờ giấy con đọc rõ ràng hàng chữ: "Qui sequitur me non ambulat in tenebris, dixit Dominus - Ai theo Ta không đi trong bóng tối, đó là Lời Chúa phán". Con gấp sách lại và con bắt đầu cầu nguyện.

Trên đây là câu trả lời của Pierre Renauld. Con thật sự ngỡ ngàng và xúc động trước câu chuyện vừa xảy ra. Chúng con trở lại nhà nguyện và cả hai cùng quỳ gối cạnh nhau dâng lời cảm tạ **THIÊN CHÚA**. Tuy nhiên, trong số 200 tiểu chủng sinh có mặt tại nhà nguyện, cũng có một số đồng nhận ra biến cố. Họ trông thấy chủng sinh mù đã tự động trở về chỗ ngồi không cần người hướng dẫn và sau đó đã mở một cuốn sách.

Tin vui được chuyền từ miệng này sang miệng khác. Mọi người hớn hở kể cho nhau nghe điều mình chứng kiến như thế nào. Đến giờ chơi, các chủng sinh lại hoan hỉ khi thấy Pierre Renauld ra sân chơi và nhận diện cùng gọi tên các bạn cùng lớp, cùng trường. Phép lạ quá hiển nhiên. Tất cả xúm xít chung quanh Pierre và chia vui với bạn. Nhưng nhất là, tất cả nhận ra ơn lành trọng đại **THIÊN CHÚA** đã ban cho Pierre Renauld.

Kể từ sau ngày được khỏi bệnh cách lạ lùng ấy, Pierre Renauld trở lại cuộc sống an vui thanh thản, với sức khoẻ bình thường như chưa từng bao giờ bị đau ốm hay bị mù lòa. Không cần thời gian dưỡng bệnh. Pierre Renauld quả đã được khỏi bệnh cùng được trông thấy tức khắc và toàn vẹn.

... "Như anh chị em biết, chúng tôi đã đau khổ và bị làm nhục tại Philipphê; nhưng vì tin tưởng vào THIÊN CHÚA chúng ta mà chúng tôi đã mạnh dạn rao giảng Tin Mừng của THIÊN CHÚA cho anh chị em, qua những cuộc chiến đấu cam go. Lời giảng của chúng tôi không do sự sai lầm, không có dụng ý xấu, không nhằm lừa dối ai, nhưng vì THIÊN CHÚA đã thử luyện chúng tôi và giao phó Tin Mừng cho chúng tôi, thì chúng tôi cứ vậy mà rao giảng, không phải để làm vừa lòng người phàm, mà để làm đẹp lòng THIÊN CHÚA, Đấng thử luyện tâm hồn chúng tôi. Không bao giờ chúng tôi đã dùng lời xu nịnh, như anh chị em đã biết; không bao giờ chúng tôi đã viện cớ để che đậy lòng tham, có THIÊN CHÚA chứng giám; không bao giờ chúng tôi đã tìm cách để được một người phàm nào tôn vinh, dù là anh chị em hay người khác, trong khi chúng tôi có thể đòi anh chị em phải trọng đãi, với tư cách là Tông Đồ Đức Chúa GIÊSU KITÔ" (Thư 1 gửi tín hữu Thessalonica 2,2-7).

(Père Eugène Couet, "Les Miracles Historiques du Saint-Sacrement", Éditions D.F.T., Réédition 1998, trang 319-323)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt